

Uchwała
Komisji habilitacyjnej
z dnia 27 marca 2024 r.

o wyrażeniu pozytywnej opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka, w postępowaniu wszczętym w dniu 29 maja 2023 r. na wniosek Pani dr Małgorzaty Kuchty.

Komisja habilitacyjna, powołana uchwałą nr 250/29/RDND09/2021-2024 Rady Dyscypliny Naukowej Matematyka Politechniki Wrocławskiej z dnia 17 października 2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.) oraz § 25 ust. 5 Regulaminu nadawania stopni naukowych na Politechnice Wrocławskiej (t.j. Uchwała nr 511/39/2020-2024 Senatu PWi

z dnia 23 listopada 2023 r.), po zapoznaniu się z recenzjami, dokumentacją wniosku i po przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego, uchwała co następuje:

§ 1

1. Komisja habilitacyjna stwierdza, że osiągnięcia naukowe zatytułowane „*Optymalne zatrzymanie procesów iterowanych oraz procesów z ukrytą informacją*” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej matematyka i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania Pani dr Małgorzacie Kuchcie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie matematyka.

2. Uzasadnienie uchwały zawarte jest w załączniku i stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

.....
(prof. dr hab. Tomasz Komorowski, Przewodniczący Komisji habilitacyjnej)

Załącznik do uchwały Komisji habilitacyjnej z dnia 27 marca 2024 r.

UZASADNIENIE

1. Uchwała została podjęta 6 głosami „za”, 0 głosami „przeciw” i 1 głosem „wstrzymującym się”.

2. Recenzje dorobku naukowego oraz aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej doktor Małgorzaty Kuchty sporządzone przez profesorów Adama Osękowskiego, Wojciecha Słomczyńskiego oraz Leszka Słomińskiego zawierają pozytywne konkluzje. Recenzja profesora Łukasza Stettnera jest zakończona stwierdzeniem, iż **samodzielny dorobek habilitantki w chwili obecnej nie jest wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.**

3. Ze względu na fakt, iż nie wszystkie recenzje dorobku doktor Małgorzaty Kuchty były pozytywne Komisja Habilitacyjna, po przeprowadzonej dyskusji oraz głosowaniu, które odbyło się w dniu 5 marca 2024 r., **odrzuca uchwałę w sprawie nie przeprowadzania kolokwium habilitacyjnego** w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka, wszczętym w dniu 29 maja 2023 r. na wniosek Pani dr Małgorzaty Kuchty. Wyniki głosowania: 1 głos „za”, 4 głosy „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”. Kolokwium habilitacyjne odbyło się w dniu 27 marca 2024 r.

4. Osiągnięciem naukowym jest monotematyczny cykl 7 publikacji omówiony w autoreferacie zatytułowanym „*Optymalne zatrzymywanie procesów iterowanych oraz procesów z ukrytą informacją*”. Dotyczy ono zagadnienia optymalnego zatrzymywania dla pewnych klas procesów stochastycznych. Artykuły stanowiące osiągnięcie opublikowane zostały w czasopismach o zasięgu międzynarodowym: *Communications in Statistics-Theory and Methods*, *Mathematical Methods of Operations Research*, *Advances in Applied Probability*, *Stochastic Models* oraz *Advances in Applied Mathematics*.

Jak stwierdził to w swojej recenzji profesor Adam Osękowski: „*Powyższy cykl publikacji jest jednotematyczny, a zatem spełniony jest art. 16 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.*” Podsumowując swoją ocenę osiągnięcia naukowego stwierdza on, iż jego pozytywną stroną jest fakt, iż „*pytania badane w rozprawie są bardzo naturalnymi uogólnieniami klasycznych problemów i prowadzą do dalszych ciekawych zagadnień. Z tego powodu uważam, że matematyka uprawiana w pracach [H1-H7] jest wartościowa.*”

Jako mankamenty profesor Osękowski wymienia małą liczbę uzyskanych wyników oraz prostotę stosowanych argumentów i ich powierzchowność. Píše on m.in.: „*Wydaje mi się, iż w zasadzie każdy z bloków [H1-H3], [H4-H5] oraz [H6-H7] można traktować jako jedną publikację. Każdy z tych bloków (być może za wyjątkiem bloku z pracą [H3]) zawiera rozwiązanie jednego bądź dwóch bardzo konkretnych zagadnień z teorii optymalnego stopowania.*” Stwierdza on dalej w swojej recenzji, iż „*trochę brakuje mi nietypowych, zaskakujących pomysłów bądź złożonych kombinatorycznych konstrukcji - być może jednak*

ich brak związany jest z tematyką, która na takie rozważania nie pozwala.” Podsumowując swoją recenzję stwierdza on, iż wskazane osiągnięcie naukowe spełnia w minimalnym stopniu ustawowe i zwyczajowe wymagania stawiane w postępowaniach habilitacyjnych. Swoją opinię profesor Osękowski podtrzymał w trakcie obrad komisji.

Profesor Leszek Słomiński w swojej recenzji pisze m.in.: „Uważam przedstawione powyżej wyniki za wartościowe. Uogólniają one lub rozszerzają wcześniejsze rezultaty na podobne tematy. Przeprowadzane w pracach dowody są z reguły trudne technicznie. W mojej opinii przedłożona przez dr Kuchtę rozprawa habilitacyjna zawiera wartościowe wyniki, które stanowią znaczący wkład do teorii optymalnego zatrzymania procesów dyskretnych.”

Oceniając pozostały dorobek naukowy habilitantki pisze on, iż „jest to poważny i różnorodny dorobek naukowy. Większość z prac jest opublikowana, podobnie jak prace włączone do habilitacji, w uznanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym.” Dodaje jednak następujące stwierdzenie: „Ogólną ocenę osiągnięć naukowych dr Kuchty obniża fakt, iż prawie wszystkie jej prace są współautorskie (często mają trzech lub czterech autorów).”

Profesor Wojciech Słomczyński w swojej recenzji pisze m.in. „Podsumowując, uważam że dr Kuchta ma w swoim dorobku osiągnięcia naukowe stanowiący pewien wkład w rozwój matematyki. W szczególności osiągnięcie takie stanowi cykl powiązanych niewątpliwie ze sobą tematycznie artykułów [H1-H7] opublikowanych w większości w renomowanych czasopismach naukowych i zawierających oryginalne rozwiązanie istotnych problemów naukowych. Czy wkład ten można określić jako znaczny? Biorąc pod uwagę to, co napisałem powyżej, jestem skłonny uznać, że wkład ten spełnia, choć w stopniu umiarkowanym, ale jednak jednoznacznie, ten ustawowy warunek „znaczenia”. Również za spełniony, choć w podobnym stopniu, można uznać warunek aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, z uwagi na współpracę z osobami pracującymi w University of Louisville, która zaowocowała już czterema publikacjami.”

Profesor Łukasz Stettner oceniając osiągnięcie naukowe dr Kuchty pisze m.in.: „Wydaje mi się, że wniosek o habilitację w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka jest przedwczesny. Pomijając kwestię, czy osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład autorki w rozwój matematyki, a ściślej teorii optymalnego wyboru, przedstawione prace (zwłaszcza te najoryginalniejsze) są wieloautorskie (czterech autorów) i dlatego trudno uznać taki dorobek za wystarczający. Gdyby prace [H4-H7] były jedynie autorstwa habilitantki, to być może skłaniałbym się do poparcia wniosku (mimo dość krytycznej oceny nowatorstwa i ważności prac).” Kończąc swoją recenzję pisze on: „Reasumując: uważam, że samodzielny dorobek habilitantki w chwili obecnej nie jest wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Dlatego nie popieram wniosku o przyznanie dr Małgorzacie Kuchcie stopnia doktora habilitowanego.”

W trakcie posiedzenia komisji wszyscy jego uczestnicy stwierdzili, iż kolokwium habilitacyjne dr Kuchty dowiodło, iż jest ona osobą kompetentną w swojej tematyce i nie ulega wątpliwości, iż jej wkład naukowy w rozprawę habilitacyjną jest znaczący. Profesor Łukasz Stettner oświadczył, iż po wysłuchaniu wystąpienia habilitantki w trakcie kolokwium, zagłosuje głosem „wstrzymującym się”. Pozostali recenzenci podtrzymali swoje opinie, wyrażone w recenzjach.

Tomasz Komorowski

(prof. dr hab. Tomasz Komorowski, Przewodniczący Komisji habilitacyjnej)